

CSELÉNYI BÉLA

Mennyország

Hirtelen a térből átmegyünk a síkba.
Rajzok leszünk egy meséskönyvben,
hat-nyolc-tíz színű,
árnyalatlan ábra,
mégis,
sőt,
annál inkább leszünk
elvéthetetlenül önmagunk.

Lakásunk is vonalrajz lesz
a mesekönyv síkján.
Jön a helikopter,
felemel minket
lakásostól egy torony tetejére.

Nektárunk csap- és kútvíz lesz,
fellegünk vatta.

Feketére satírozott éjszaka
fogunk pizsamában repülni
a ceruzányi, színes tornyok fölött.

puzzle-nosztalgia

kirakós kartonok összeillesztése
apró honvágókból ameddig összeáll
egy régi sarokház amúgy ütött-kopott
vagy hogyha az nem is de legalább egy könyv
míg a kezem alatt összerendeződik
apró téli képek és nyári álmatag
kánikula füstje az érzékeny bőrű
sápadt kamasz fiú kívülállásával
honvágó a semmibe a visszaköltözés
elképzelhetetlen minden megváltozott
néha hazatérek úgy szökőévenként
de minden túlpingált kicsinált a tájék
s ahogy hazatérek otthonról itthonra
az immár légies határátlépés
mint egy délutáni méla felébredés
visszahoz valómba leendő múltamba

gyermeksebészet

*kolozsvár
1968. IV. 18.*

s a ragtapasz
a vastag orsón
ollók csipeszek között
balkézt
a nővérszobában
tehát a ragtapasz
úgy rémlik
halványkék volt

azóta se láttam
ilyen hideg színű ragtapaszt
el is bizonytalanít ez a kép
hogyan lehetett-e egyáltalán kék
világoskék ragtapasz
létezhet-e ilyen
vagy létezett-e
azon a napon
amelyet megjegyeztem
keltezésre
pontosan

erdélyiek régi benyomása(i)

kék vonat
lapos magyarország
hosszú hajú
köpenyes fiú
hosszú nyelvű kalapáccsal
megkocogtatja a kerekeket
ilyesmikre figyeltünk
meg a magyar állomások
állandó hangjelére
kodály a köbön